

Landsbygds- och
infrastruktur
departementet
103 33 STOCKHOLM

2026-05-12

Via e-post:

li.remissvar@regeringskansliet.se

li.fjr@regeringskansliet.se

Remissvar LI2026/00074

Slutbetänkandet En ny viltförvaltningslagstiftning (SOU 2025:125)

Svenska jägareförbundet ("förbundet") har följande allmänna synpunkter.

Förbundet välkomnar det samlade greppet över viltförvaltning och jakt. Det är bra att författningsstrukturen har setts över och att oklarheter har retts ut. Namnbytet till viltförvaltningslag och viltförvaltningsförordning godtas trots att det är långa och otympliga ord.

En bärande tanke i svensk jaktlagstiftning är att viltet är fredat och endast får jagas om detta är uttryckligen medgivet i lag eller i föreskrifter och beslut som har meddelats med stöd av lagen. Den unionsrättsliga regleringen i Art-och habitatdirektivet har motsatt utgångspunkt: allt är tillåtet som inte är uttryckligen förbjudet. När nu systemen ska samsas blir resultatet motsägelsefullt då en motsatsvis tolkning av exempelvis bilaga 5 i förslaget till viltförvaltningsförordning leder till felaktiga slutsatser. Det är dock olämpligt att förändra det svenska systemet och det unionsrättsliga systemet är ju fastslaget. Man hade kunnat välja en implementering som uppnått syftet med direktivet utan att citera direktivtexten ordagrant.

Förbundet anser att fördelningen lag - förordning - föreskrift har blivit tydligare och mer konsekvent. Det känns också riktigt att föra in bestämmelserna i två fristående föreskrifter om viltförvaltning i viltförvaltningslagen och viltförvaltningsförordningen. På några punkter har dock förbundet avvikande åsikt. Det är såväl frågor där viss flexibilitet är önskvärd och lagformen därför bör

undvikas som principiella frågor där en bestämmelse i själva lagen känns mer naturlig.

Förbundet har dessutom följande huvudsakliga eller övergripande synpunkter på utredningens förslag.

- Förbundet tillstyrker och välkomnar förslagen att underlätta för rullstolsburna personer att bedriva jakt.
- Förbundet tillstyrker förslaget att utöka sekretessen kopplat till jägare.
- Förbundet föreslår att kravet på selektivitet och kontrollerade former tas bort när det gäller det som föreslås kallas populationsreglerande jakt på varg.
- Förbundet föreslår att även skyddsjakten underlättas när vargens skyddsstatus har nedklassats.
- Förbundet föreslår att även jakttiderna för stora rovdjur anges i bilagor till förordningen och inte, till skillnad från andra jakttider, förs in i egna paragrafer i förordningen.
- Förbundet tillstyrker att en definition av begreppet *jaktmedel* införs i 1 kap 16 § i lagen men föreslår att förslaget justeras i enlighet med vad som anförs nedan så att terminologin överensstämmer med verkligheten och att en distinktion görs mellan begreppen skjutvapen och vapen.
- Förbundet tillstyrker att en definition av begreppen *smygjakt* och *vaktjakt* införs i Bilaga 1 till förordningen men föreslår att förslaget justeras i enlighet med vad som anförs nedan så att terminologin överensstämmer med verkligheten. Dessutom ska begreppen användas tillsammans och inte med uteslutande av varandra, så att författningstexten anger ”*smygjakt och vaktjakt*” och inte använder ”eller” däremellan. Alternativt föreslår förbundet att en gemensam definition för båda jaktformerna införs.
- Förbundet avstyrker förslaget att utöka miljöorganisationers rätt att överklaga beslut angående viltförvaltning.
- Förbundet avstyrker förslaget att begreppet jaktprov införs vilket kan leda till intrång i jakträtten av missförstånd om innebörden av regelverket.
- Förbundet tillstyrker förslagen i kapitel 9 och 10 i utredningen angående den straffrättsliga översynen och sanktionsväxling, men föreslår att sanktionsavgifterna inskränks till att avse oaktsamhetsöverträdelser av betydenhet eller uppsåtliga överträdelser.
- Förbundet föreslår att regeringen ger i uppdrag till Naturvårdsverket att göra en översyn av de olika begreppen som används som kriterier i bilaga 4 till

förordningen för att enskilda ska kunna bedriva skyddsjakt på enskilda initiativ. Begreppen är svårtolkade, spretiga, överlappande och inkonsekventa och utredningen har inte gjort det arbete som krävs för att skapa en modern och pedagogisk lagstiftning i den delen. Inte heller Naturvårdsverket har i den pågående jaktöversynen gjort det arbetet så det måste hanteras separat.

Ovanstående ställningstaganden motiveras i förekommande fall närmare nedan, i de detaljerade synpunkterna eller i författningskommentaren.

Förbundet får också hänvisa till det pågående arbetet inom regeringskansliet vad gäller jakttider, där förbundet redan har lämnat synpunkter som även omfattas av denna remiss.

Särskilt om straffrättslig översyn och sanktionsväxling

Förbundet anser att det är bra att utredningens ambition är att effektivisera sanktionssystemet och renodla straffrätten till att avse allvarliga överträdelser. Förbundet tillstyrker att föreslagna straffbestämmelsen i viltförvaltningslagen föreslås innehålla fullständiga brottsbeskrivningar. Det borde medverka till att öka tydlighet och förutsägbarhet.

Det föreslagna systemet med sanktionsavgifter innebär dock enligt förbundets uppfattning rättssäkerhetsrisker när sanktioner flyttas från domstol till andra myndigheter. Det kan konstateras att tillämpningen av dagens regelverk inte är samstämmig t.ex. mellan alla länsstyrelser. Redan idag kan skönjas en uppfattning att myndighetsutövning uppfattas som godtycklig och att service och dialog är bristvaror.

Det är myndigheten som beslutar om sanktionsavgifter och den drabbade som tycker sig ha behandlats fel måste själv överklaga. Detta innebär också en förskjutning från förhandsprövning till efterhandskontroll. Även detta innebär en risk för försämrade rättssäkerhet.

Förslaget innebär sålunda en systemförändring. Från en förtroendebaserad jaktutövning som renderar i straff vid allvarliga fel till ett kontrollbaserat system med sanktioner även vid mindre fel. Vi har här ett strikt ansvar vilket avviker från grundläggande straffrättsliga principer. Risk finns att fokus ligger på att regeln har brutits, inte varför. Det kan få till konsekvens att en jägare kan bli avgiftsskyldig även vid misstag, förbiseenden eller oklarheter i regelverket.

Förbundet anser att större hänsyn ska tas till jaktens praktiska verklighet. Jakt bedrivs ofta under komplexa och snabbt föränderliga förhållanden. Att i efterhand sanktionera mindre avvikelser visar på bristande förståelse för jaktens praktiska verklighet. Därför anser förbundet att sanktionsavgifterna bör inskränkas till att avse oaktsamhetsöverträdelser av betydenhet eller uppsåtliga överträdelser.

Det finns även lagtekniska problem som utredningen inte har tagit tillräcklig hänsyn till. Förbudet mot dubbelbestraffning leder till att vite, straff och sanktionsavgift aldrig kan kombineras när det gäller samma gärning. Om ett föreläggande eller förbud har förenats med vite innebär det att en överträdelse aldrig kan bli föremål för straff eller sanktionsavgift. Om ett liknande föreläggande eller förbud inte har förenats med vite kan en överträdelse medföra ansvar för brott eller sanktionsavgift. Detta ska framgå av lagtexten. På samma sätt måste rågången mellan påföljd för brott och sanktionsavgift respekteras.

Förbundet föreslår därför att 8 kap 3 § rensas så att de överträdelser som kan bli föremål för sanktionsavgift på ett otvetydigt sätt utesluts från uppräkningslistan. Förbundet föreslår vidare att 8 kap 6 § omformuleras så att det klart framgår att överträdelse som är vitessanktionerad eller belagd med sanktionsavgift inte utgör brott. Att som det görs i kapitel 10.4.2 på sid 296 antyda att det skulle vara möjligt att hoppa mellan sanktionsformerna om det har begåtts formella fel vid myndighetens handläggning framstår som helt absurt.

Detaljerade synpunkter

Förbundet har i övrigt följande synpunkter på utredningens förslag.

- 4.2 Förbundet tillstyrker det föreslagna syftet med viltförvaltningslagen men anser att skador inte bara ska begränsas utan framförallt förebyggas. Därtill anser förbundet att fastighetsägarens ansvar för viltvårdsåtgärder måste finnas kvar. Formuleringen ”begränsa” är ett reaktivt ord som antyder att lagstiftningen främst tar sikte på att hantera redan uppkomna skador. Detta strider mot såväl den svenska viltförvaltningsstrategin som modern viltförvaltningsforskning, där det förebyggande perspektivet är avgörande. I många fall är effektiv förvaltning endast möjlig om åtgärder vidtas innan skador uppstår. Enligt förbundets mening är det vidare en brist att åtgärder för att ge viltet skydd och stöd samt anpassningen av jakten till tillgången på vilt tonas ned och endast framgår indirekt samt att fastighetsägarens och jakträttshavarens gemensamma ansvar för detta inte framgår (jämför

4 § andra stycket jaktlagen). Detta gör lagtexten urvattnad och ansvarsfördelningen oklar. Förbundet hade också gärna sett att viltförvaltningens adaptiva karaktär hade framhållits redan här i portalparagrafen. Inte heller i förslagets 5 § nämns detta. Vid tidigare arbete med att revidera jaktlagen har följande text (med vissa justeringar) förekommit: ”*Viltarter som naturligt tillhör den svenska faunan, samt deras livsmiljöer, ska förvaltas så att de får en gynnsam bevarandestatus eller så att en sådan status bibehålls. Förvaltningen ska anpassas till varje arts utveckling och även omfatta artens tillgång till lämpliga livsmiljöer. Vid förvaltningen ska hänsyn tas till ekonomiska, sociala och kulturella behov och till regionala och lokala särdrag. Vid behov ska särskilda förvaltningsplaner antas för en viltart eller en grupp av arter. Förvaltningsplanerna ska vara adaptiva med regelbunden utvärdering och revidering. Tidshorizonten bör vara ...*”. Förbundet anser att ett väsentligt moment i förvaltningen har tappats bort när man inte betonar förvaltningens med nödvändighet adaptiva karaktär. Något av detta tänkesätt finns i förslaget till 3 kap 1 § viltförvaltningsförordningen när det gäller stora rovdjur men det borde ha funnits med initialt i själva lagen.

- 5.5 Förbundet föreslår som motiveras nedan att texten ”...till följd av en nödliknande situation...” stryks när det gäller definitionen av avlivning. Förbundet anser även att utredaren i motiveringen till denna punkt felaktigt anger att ”*Inte heller de åtgärder som behövs för att avliva sådant vilt...räknas som jakt eftersom de inte räknas upp i definitionen av jakt.*” Utredaren anger motsatsen i bl.a. punkterna 5.4, 5.8 och 7.9.2. Det följer även av definitionen av begreppet *jakt*. Detta uttalande måste således korrigeras i en kommande proposition.
- 5.8.2 Förbundet avstyrker förslaget att döpa om begreppet licensjakt till populationsreglerande jakt. Förbundet föreslår istället att ordet ”*förvaltningsjakt*” används om någon annan term än licensjakt ska användas.
- 5.8.6 Förbundet anser att utredarens motivering till denna punkt är märklig. Huruvida något ska definieras som jakt eller inte har inget direkt att göra med vilken kompetens som krävs för att genomföra en åtgärd som eftersök. Det har rimligen med lagstiftningens tydlighet att göra och att den som har jakträtten eller myndighets uppdrag är de enda som har möjlighet att utföra åtgärden. Alla som har utbildning och kompetens

att jaga ska inte rimligtvis bedriva eftersök i hela Sverige. Detta uttalande bör således korrigeras i en kommande proposition.

- 5.9 Förbundet föreslår att första meningen i definitionen av jaktmedel kompletteras med texten ”...såsom skjutvapen och ammunition [enligt definitionen i vapenlagen XXXX:XX], samt andra vapen som kan användas för att döda vilt.” Se detaljerad motivering under författningskommentaren till 1 kap 16 § nedan.
- 5.10 I första punkten i utredarens förslagsruta har ordet ”att” utelämnats. Det återfinns dock korrekt i själva författningsförslaget.
- 6.2 Förbundet föreslår att kravet på selektivitet och kontrollerade former tas bort när det gäller det som föreslås kallas populationsreglerande jakt på varg. Som utredaren anför finns det inget krav på att införa dessa kriterier och grundkravet på att jakten inte får försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens population i dess naturliga utbredningsområde. Förbundet ser inte att mer begränsningar och krav än nödvändigt ska bibehållas nu när vargens skyddsstatus har nedklassats.
- 6.2.1 Förbundet anser att även skyddsjakten ska underlättas när vargens skyddsstatus har nedklassats. Förbundet instämmer inte i att detta inte skulle vara möjligt att genomföra eller att ytterligare utredningsåtgärder behövs. I sådana fall skulle utredaren inte ha fullgjort sitt uppdrag.
- 6.4 Förbundet tillstyrker och välkomnar förslagen att underlätta för rullstolsburna personer att bedriva jakt. Detta är något förbundet länge verkat för. Förbundet anser också att ytterligare lättnader såsom undantag från kraven på tillstånd enligt terrängkörningslagstiftningen är nödvändiga.
- 7.7.1 Utredaren antyder att det skulle vara tillåtet att använda t.ex. drönare under ett uppehåll i jakten. Förbundet kan instämma om drönaren endast används för att få en intressant bild av jaktlaget eller dylikt. Om däremot drönaren skulle användas för att kontrollera om det finns vilt inom ett visst område eller ej så är det klart otillåtet eftersom man då söker efter viltet. Förbundet föreslår att regeringen är tydlig på denna punkt i en kommande proposition.

- 7.7.2 Förbundet tillstyrker förslaget att ta bort regleringen vad gäller förvaring av skjutvapen i förordningen. Dagens reglering strider mot normgivningsmakten eftersom detta regleras på annat sätt i vapenlagen. Förbundet anser vidare att begreppet ”*särskilda skäl*” för att meddela undantag från förbudet att medföra skjutvapen vid färd med motorfordon i terräng kan leda till en alltför snäv tolkning. Det är viktigt att personer som har långt att färdas till sina jaktmarker från väg även fortsättningsvis kan meddelas dispenser eller att föreskrifter om undantag kan meddelas.
- 7.8 Förbundet anser att utredarens motivering till denna punkt är märklig. Se vad som anförs under 5.8.6.
- 7.9.1 Förbundet anser även att utredaren i motiveringen till denna punkt felaktigt anger att ”*...söka efter, spåra eller förfölja vilt...*” inte räknas som jakt eftersom de inte räknas upp i definitionen av jakt. Utredaren anger motsatsen i bl.a. punkterna 5.4, 5.8 och 7.9.2. Det följer även av definitionen av begreppet *jakt*. Detta uttalande måste således korrigeras i en kommande proposition.
- 8.3 Förbundet föreslår att orden ”*...med skjutvapen utan att åtgärder genomförs för att sätta viltet i rörelse.*” ska strykas. Orden är överflödiga med hänsyn till syftet och onödigt begränsande. Se detaljerad motivering under författningskommentaren till bilaga 1 till förordningen nedan.
- 8.4.2 Förbundet avstyrker förslaget att ta bort möjligheterna till flytt av duvhök. Förbundet anser, liksom utredaren, att denna fråga bör övervägas inom ramen för en jakttidsöversyn så att man i så fall samtidigt kan införa en skyddsjaktsbestämmelse för jakt på eget initiativ.
- 8.9 Förbundet avstyrker förslaget att införa termen jaktprov i förordningen. Se detaljerad motivering under författningskommentaren till bilaga 6 till förordningen nedan.
- 11.3.2 Förbundet avstyrker förslaget att utöka miljöorganisationers rätt att överklaga beslut angående viltförvaltning. Det är obegripligt att organisationer som företräder olika jaktliga intressen som sådana inte har rätt att överklaga beslut om jakt, t.ex. älgskötselområden, viltvårdsområden, samt olika delar av jägarnas organisationer. Däremot

har domstolarna t.o.m. erkänt Facebook-grupper talerätt med stöd av Århuskonventionen. I ett sådant obalanserat läge kan inte förbundet se att det är rimligt att fastslå en talerätt för miljöorganisationer i viltförvaltningslagstiftningen överhuvudtaget. Under alla omständigheter måste denna särskilda talerätt kraftigt begränsas. Att grupper med endast 100 medlemmar ska kunna överpröva och stoppa beslut om jakt när medlemsorganisationer med över 100 000 medlemmar och som funnits i snart 200 år inte får det är inte rimligt. Kraven måste således ställas betydligt högre vad gäller medlemsantal och stabilitet (antal år sedan bildande) för att en sådan talerätt överhuvudtaget ska kunna övervägas.

- 11.3.3 Förbundet tillstyrker förslaget att införa en möjlighet att ändra ett beslut som har överklagats även sedan handlingarna har överlämnats till högre instans. Detta bör med tanke på den restriktivitet som präglar bestämmelserna i 38 och 39 §§ förvaltningslagen dock anges i lag och inte förordning.
- 12.6 Förbundet tillstyrker förslaget att utöka sekretessen kopplat till jägare.

Författningskommentarer

Förbundet har i övrigt följande synpunkter på själva författningsförslaget i remitterad utredning.

Viltförvaltningslagen

- 1 kap Definitionerna bör ställas upp på ett bättre sätt. Förbundet anser att det ord som definieras bör anges med avvikande stilsort. Nu blir det en blandning av syftning på rubriken och oklar syftning inom en paragraf.
- 1 kap 4 § Förbundet föreslår att nuvarande definition av vilt i jaktlagen behålls oförändrad. Definitionen av vilt har inte blivit bättre med tillägget av populationer. Det sägs i kommentaren att katter inte anses som vilt (trots att det är Sveriges vanligaste vilda rovdjur) medan tydligen mink och mufflonfår är vilt. Åtminstone dessa arter har på likartat sätt efter rymning etablerat vilda populationer.
- 1 kap 5 § Förbundet föreslår att andra stycket om lokal, regional och nationell nivå stryks. Texten är överflödigt och hör inte hemma i en definition.

- 1 kap 7 § Förbundet föreslår att texten ”...till följd av en nödliknande situation...” stryks i första att-satsen. En definition ska vara fullständig och konkret. Den föreslagna texten om nödliknande situation är dock endast en beskrivande text. I förslagets 6 kap 2 § så anges de situationer i vilka en myndighet kan avliva vilt och de kan svårligen helt kategoriseras som nödliknande. Någon beskrivning i lagtexten är dock inte nödvändig utan det måste anses tillfyllest att de exakta omständigheterna anges i 6 kap 2 § eller på andra ställen i lagstiftningen. Alternativt skriver man ”... i enlighet med vad som närmare framgår av lag eller föreskrift meddelad med stöd av lag...”.
- 1 kap 9 § Förbundet föreslår att hänvisningen till rennäringslagen formuleras enligt följande; ”Om rätt för medlem av sameby att jaga ...”. Det är inte korrekt att hänvisa till folkgruppen same som i förslaget.
- 1 kap 16 § Förbundet föreslår att första meningen i definitionen av jaktmedel kompletteras med texten ”...såsom skjutvapen och ammunition [enligt definitionen i vapenlagen XXXX:XX], samt andra vapen som kan användas för att döda vilt.”. I utredningens förslag används begreppen ”skjutvapen”, samt ”vapen” på ett flertal ställen på ett inkonsekvent sätt, utan att vara definierade. Däremot definieras begreppet jaktmedel och som förbundet förstår det avses detta omfatta skjutvapen och andra vapen (exempelvis pilbåge). Se exempelvis i förslagets 5 kap 1 § där utredaren använder begreppet ”vapen och jaktmedel i övrigt”. I utredarens författningskommentar så anges vidare att ammunition skulle omfattas av texten i andra meningen såsom ”...redskap eller substans som placeras i eller på det redskap med vilket vilt fångas eller dödas och har en avgörande betydelse för användningen av det redskapet.” Utredningen verkar se på ammunition som om denna vore accessorisk och sekundär till själva skjutvapnet såsom jaktmedel. Detta är inte korrekt. Det är inte skjutvapnet i sig som dödar ett vilt utan det är den projektil (kulan eller haglet) som skjuts ut från skjutvapnet och som är en del ammunitionen som faktiskt dödar viltet genom att träffa det och orsakar sådana skador så att viltet dör. Av denna anledning måste själva ammunitionen också ses som ett primärt jaktmedel och inte ett sekundärt. Den uppdelning som görs i specialmotiveringen är därför inte korrekt och ska strykas i en framtida proposition. Förslaget med en helt ny definition av begreppet jaktmedel är en principiellt

viktig del av den nya lagstiftningen vilket stora delar av den bygger på och det är väldigt viktigt att den blir korrekt.

- 1 kap 18 § Förbundet föreslår att texten förtydligas så att man med ”skott” menas att det som avses är ”skott som avlossats med skjutvapen”. I annat fall är innebörden av ordet skott oklart. Förslaget är helt nytt och det är viktigt att innebörden är klar och tydlig.
- 1 kap 19 § Förbundet konstaterar att definitionen av *inhemsk viltart* inte kan läsas enligt sin ordalydelse utan kräver ett studium av kommentaren för att förstås rätt. Detta är inte optimalt ur ett pedagogiskt perspektiv.
- 1 kap 20 § Förbundet anser att definitionen av *fågelart som naturligt förekommer i landet* inte tillför någonting utöver vad som anges i 1 kap 2 §. Definitionen bör således utvecklas för att faktiskt förtjäna ett existensberättigande.
- 1 kap 23 § Förbundet konstaterar att definitionen av *främmande viltart* inte kan läsas enligt sin ordalydelse utan kräver ett studium av kommentaren för att förstås rätt. Detta är inte optimalt ur ett pedagogiskt perspektiv.
- 1 kap 24 § Förbundet föreslår att definitionen av miniminivå tas bort. Vad miniminivå är framgår av 4 kap 11 §.
- 1 kap 25 § Förbundet föreslår att texten förenklas enligt följande; ”När en viltart kan konstateras vara så talrik och utvecklas på ett sådant sätt att den på lång sikt inom sitt naturliga utbredningsområde kommer att förbli en livskraftig del av sin livsmiljö, anses arten ha gynnsam bevarandestatus. Detta förutsätter att utbredningsområdet och livsmiljön även på lång sikt sannolikt kommer att vara tillräckliga för att medge en livskraftig population”. När man i definitionen av GYBS talar om populationer är det naturligtvis inte mängden utan storleken av en viss population som är intressant (franska direktivtexten: ”l’importance de ses populations”; engelska: ”abundance of its populations”).
Omnämmandet av hävdbetingade utbredningsområden är ett svenskt påhitt som inte nämns i direktivtexten. Formuleringarna känns dock uppstyltade och tankarna bör kunna uttryckas smidigare än enligt utredarens förslag. Förbundet vill också påpeka att GYBS endast gäller för arter som omfattas av Art- och habitatdirektivet. Fågeldirektivet använder inte begreppet GYBS utan snarare ”god populationsstatus” med vilket följer ett annat rapporteringskrav. Således bör detta införas

för fåglar för att få en bättre överensstämmelse med unionsrättens reglering.

2 kap 7 § Förbundet föreslår att texten kompletteras så att även jakträttshavarens medgivande krävs för att sätta ut vilt i frihet. I grunden har fastighetsägaren jakträtten men om den är upplåten så är jakträttshavaren en separat fysisk eller juridisk person. Det är jakträttshavaren som påverkas mest om vilt sätts ut i frihet och därför måste även denne ge sitt medgivande.

3 kap 1 § Förbundet föreslår att hänvisningen till rennäringslagen formuleras enligt följande; ”Om rätt för medlem av sameby att jaga ...”. Det är inte korrekt att hänvisa till folkgruppen samer som i förslaget.

3 kap 3 § Jakträtten på väg beskrivs i 3 §. Man kan tänka sig följande situationer.

En väg går över en fastighet och ingår i fastigheten. (Huvudregeln i 1 §)

En väg går över en fastighet men tillhör inte fastighetsägaren (eller är samfällid). Fastighetsägaren har jakträtt. (Första stycket)

Gränsen mellan två fastigheter går på ena sidan en väg. Endast den fastighetsägare som har vägen på sin mark har rätt att jaga på vägen, vare sig han äger vägmarken eller ej. (Första stycket)

Gränsen mellan två fastigheter går mitt på en väg. Vardera fastighetsägaren har jakträtt på sin halva om någon av dem eller båda äger vägmarken. (Detta motsvarar andra stycket)

Gränsen för två fastigheter går på ömse sidor en väg. Vägen tillhör ingen av fastigheterna (eller är samfällid för fler än dessa två fastigheter). Båda fastighetsägarna har jakträtt. (Tredje stycket)

Förbundet inser att den nuvarande bestämmelsen ger upphov till tolkningssvårigheter. De föreslagna revideringarna av dagens regelverk gör dock inte reglerna nämnvärt enklare. Jakt på vägar bör inte uppmuntras då riskerna för konflikter med allmänheten kan öka och acceptansen för jakt därigenom minska. Dessutom innebär förslagets tredje stycke att jakträtten på väg förblir delad vilket leder till konflikter mellan jägare som samtidigt kan jaga på samma vägområde och att olika parter kan göra anspråk på samma vilt som fallit dött på sådan väg. Förbundet anser att ett sådant system inte är lämpligt. Förbundet

- föreslår därför att hela paragrafen stryks och att endast huvudregeln om vem som har jakträtten ska gälla även på väg.
- 4 kap 2 § Förbundet tillstyrker att jaktledarens övergripande ansvar klarläggs. Normalt sett tror sig jaktledaren ha ett längre gående ansvar än som anges i paragrafen men det är bra att det slutliga ansvaret för att följa de regler som gäller för jakten vilar på den enskilde jägaren och att detta sägs i klartext. En effekt av att jakt efter älgkalv i vissa fall räknas som allmän jakt enligt 1 § viltförvaltningsförordningen är att jaktledare inte behöver utses för sådan jakt. Detta tycks vara ett medvetet ställningstagande. Förbundet vill betona att detta naturligtvis inte hindrar att jaktledare utses, vilket normalt är önskvärt, inte minst från säkerhetssynpunkt. En sådan jaktledares ansvar är dock inte definierat i förslaget.
- 4 kap 7 § Förslagets rubrik har felaktigt blivit en del av föregående paragraf, vilket ska korrigeras.
- 4 kap 12 § Förbundet avstyrker förslaget i paragraf att jakten i Sveriges ekonomiska zon begränsas till sälar. Jakten som sådan ska inte begränsas per definition i lagen till vissa arter. Detta bryter mot lagstiftningens hela systematik. Precis som vad gäller andra viltarter så regleras detta i förordningen vad gäller jakttider m.m. Finns inga jakttider så finns ingen jakt. Då bygger man en lagstiftning som är mer flexibel och adaptiv. Om behov uppstår så läggs arter till och dras ifrån. Som förslaget nu är formulerat krävs en lagändring om man vill lägga till arter vilket rymmer illa med viltförvaltningens krav på adaptivitet.
- 5 kap 1 § Förbundet föreslår att endast det definierade begreppet ”*jaktmedel*” används här och inte en inkonsekvent hänvisning till ”*vapen*”. Se förbundets förslag ovan vad gäller 1 kap 16 §.
- 5 kap 2 § Förbundet föreslår att endast det definierade begreppet ”*jaktmedel*” används här och inte en inkonsekvent hänvisning till ”*fångstredskap eller med vapen som kan användas för jakt*”. Se förbundets förslag ovan vad gäller 1 kap 16 §.
- 5 kap 4 § I paragrafen finns ett förbud mot att genomföra jakt så att ett hunddrev huvudsakligen går på annans jaktområde. Förbudet är straffbelagt, dock endast om överträdelsen sker med uppsåt eller av grov oaktsamhet. Ändringen jämfört med nu gällande rätt innebär att en

bedömning av uppsåt eller grov oaktsamhet, hos hundföraren eller möjligen jaktledaren ska ske, istället för en objektiv bedömning av händelsen som sådan. Troligen kommer en sådan bestämmelse inte att leda till fler fällande domar men den kan leda till minskad förståelse mellan jaktgrannar, fler anmälningar och onödiga polisutredningar. Detta eftersom man så att säga inte beskriver den klandervärda händelsen utan istället fokuserar på en uppsåtsbedömning. Förbundet föreslår att paragrafen istället får följande lydelse: *”Jakt med hund som förföljer vilt får inte genomföras under omständigheter som gör det sannolikt att hunden huvudsakligen förföljer vilt på någon annans jaktområde”*.

- 5 kap 6 § Förbundet föreslår att endast det definierade begreppet *”jaktmedel”* används här och inte en inkonsekvent hänvisning till *”vapen och andra jaktmedel”*. Se förbundets förslag ovan vad gäller 1 kap 16 §.
- 5 kap 8 § Förbundet tillstyrker förslaget och användningen av begreppet *skjutvapen* under förutsättning att förbundets förslag till definition av begreppet *jaktmedel* införs. Se förbundets förslag ovan vad gäller 1 kap 16 §.
- 5 kap 9 § Förbundet tillstyrker förslaget och användningen av begreppet *skjutvapen* under förutsättning att förbundets förslag till definition av begreppet *jaktmedel* införs. Se förbundets förslag ovan vad gäller 1 kap 16 §.
- 8 kap 7 § Beslag som görs av jakträttshavaren eller någon som företräder denne är i praktiken en mycket känslig och svårgenomförbar åtgärd. För att i någon mån stärka den ingripandes ställning föreslår förbundet att det klart anges i lagtexten att han eller hon har det skydd som avses i 17 kap. 5 § första stycket brottsbalken vid ett sådant ingripande.

Viltförvaltningsförordningen

- 1 kap 2 § Förbundet föreslår att, om en uppräkningslista av det slag som anges är nödvändig, så skulle det vara mer informativt att ange förordningens paragrafer först och de lagbestämmelser som de stöder sig på därefter.
- 3 kap 11-14 § Förbundet föreslår att även jakttiderna för stora rovdjur anges i bilagor till jaktförordningen. Som förslaget nu är formulerat bryter det mot den övriga strukturen i lagstiftningen vilket gör den svåröverskådlig, opedagogisk och omodern i strid med utredningens direktiv.

- 3 kap 15 § Förbundet föreslår att första stycket formuleras ”*Länsstyrelsen får förkorta eller förlänga jakttiden för [förvaltnings]jakt på stora rovdjur enligt 11–14 §§ med högst två dagar*”.
- 4 kap 1 § Förbundet föreslår att det uttryckligen anges att det är *jakträttshavaren* som ansöker om skydds jakt enligt denna bestämmelse eftersom den endast medger rätt till jakt på eget jaktområde.
- 4 kap 8 § Förbundet föreslår att orden ”*i jaktlag*” stryks som krav för att skydda hundar som angrips av stora rovdjur. De enda avgränsningarna som är relevanta är att det rör hundar som används vid jakt. Det är vanligt att en ensam jägare är ute och jagar främst med en ställande hund och den som ska skydda en sådan hund från ett rovdjursangrepp kan ju inte veta om hunden används i ett jaktlag eller av en ensam jägare. Vad som utgör ett jaktlag är heller inte definierat och den nuvarande skrivningen i gällande förordning är enligt förbundets uppfattning en felskrivning av någon som inte vet hur verkligheten ser ut och detta bör korrigeras.
- 4 kap 10 § Förslagets rubrik har felaktigt blivit en del av föregående paragraf, vilket ska korrigeras.
- 5 kap 1 § Förbundet tillstyrker förslaget och användningen av begreppet *skjutvapen* under förutsättning att förbundets förslag till definition av begreppet *jaktmedel* införs. Se förbundets förslag ovan vad gäller 1 kap 16 §. Alternativt anges att bestämmelsen gäller ”*jakt med andra jaktmedel än fångstredskap*”.
- 5 kap 14 § Förbundet tillstyrker förslaget och användningen av begreppet *skjutvapen* under förutsättning att förbundets förslag till definition av begreppet *jaktmedel* införs. Se förbundets förslag ovan vad gäller 1 kap 16 §. Alternativt anges att bestämmelsen gäller ”*jakt med andra jaktmedel än fångstredskap*”.
- 6 kap 1 § Förbundet föreslår att begreppet ”*skjutvapen*” används istället för begreppet ”*vapen*” som är ett vidare begrepp. Se förbundets förslag ovan vad gäller 1 kap 16 §. Notera att begreppet *skjutvapen* används i 6 kap 2 § och begreppen måste användas konsekvent så inte otydligheter uppstår.
- 6 kap 2 § Förbundet tillstyrker förslaget och användningen av begreppet *skjutvapen* under förutsättning att förbundets förslag till definition av

- begreppet *jaktmedel* införs. Se förbundets förslag ovan vad gäller 1 kap 16 §.
- 6 kap 4 § Förbundet föreslår att begreppet ”*skjutvapen*” används istället för begreppet ”*vapen*” som är ett vidare begrepp. Se förbundets förslag ovan vad gäller 1 kap 16 §. I denna bilaga är det av sammanhanget uppenbart att det är *skjutvapen* som åsyftas. Begreppen måste användas konsekvent så inte otydligheter uppstår.
- 7 kap 6 § Förbundet tillstyrker förslaget och användningen av begreppet *skjutvapen* under förutsättning att förbundets förslag till definition av begreppet *jaktmedel* införs. Se förbundets förslag ovan vad gäller 1 kap 16 §.
- 7 kap 7 § Förbundet tillstyrker förslaget och användningen av begreppet *skjutvapen* under förutsättning att förbundets förslag till definition av begreppet *jaktmedel* införs. Se förbundets förslag ovan vad gäller 1 kap 16 §.
- 8 kap Kapitlet innehåller ett flertal undantag från vad som gäller enligt lagen (2007:1150) om tillsyn över hundar och katter. Det finns redan i den lagen ett bemyndigande för regeringen att meddela avvikande bestämmelser (anmärkt i 1 kap 2 §). ”Trots att-formuleringarna” i 1 § första stycket, 2, 4 och 7 §§ kan därför strykas.
- 13 kap 1 § Förbundet tillstyrker förslaget och användningen av begreppet *skjutvapen* under förutsättning att förbundets förslag till definition av begreppet *jaktmedel* införs. Se förbundets förslag ovan vad gäller 1 kap 16 §.
- Bilaga 1 Förbundet föreslår att orden ”...med *skjutvapen utan att åtgärder genomförs för att sätta viltet i rörelse.*” ska strykas. Orden är överflödiga med hänsyn till syftet och onödigt begränsande. När man smygjagar eller vaktjagar kan man ofrivilligt råka skrämman vilt. Det är snarare regel än undantag att så sker. Då sätts viltet i rörelse och det skulle enligt föreslagen lydelse betyda att då är det inte längre tillåtet att bedriva den aktuella jakten. Detta är helt verklighetsfrämmande. Lockjakt och åteljakt bedrivs också ofta i kombination med vakt- och smygjakt, som också innebär att viltet på ett eller annat sätt sätts i rörelse genom en aktiv eller passiv handling utan att det hittills setts som en annan jaktform och bedömts otillåtet. Om definitioner ska

införas så måste de vara realistiska och verklighetsanknutna. Jaktformer som inbegriper hundar då viltet normalt förföljs av hundar är dessutom separat reglerade och det finns ingen anledning att väva in resonemang angående sådan jakt i dessa definitioner. Dessutom ska begreppen användas genomgående i bilagorna tillsammans och inte med uteslutande av varandra, så att författningstexten ska ange ”*smygjakt och vaktjakt*” och inte använda ”eller” däremellan. Jaktformerna övergår naturligt i varandra. Man börjar normalt att smyga medan man sedan kanske vaktar på ett ställe under en kortare eller längre tid, för att sedan börja smyga igen o.s.v. Med föreslagen skrivning utesluter den ena jaktformen den andra vilket är verklighetsfrämmande, opedagogiskt och omodernt. Alternativt föreslår förbundet att en gemensam definition för båda jaktformerna införs.

- Bilaga 5a Förbundet föreslår att begreppet ”*skjutvapen*” används istället för begreppet ”*vapen*” som är ett vidare begrepp. Se förbundets förslag ovan vad gäller 1 kap 16 §. I denna bilaga är det av sammanhanget uppenbart att det är *skjutvapen* som åsyftas. Begreppen måste användas konsekvent så inte otydligheter uppstår.
- Bilaga 6 Förbundet föreslår att begreppet jaktprov inte införs i förordningen. Ett jaktprov innefattar antingen att man avser fälla vilt eller inte. Om avsikten är att fälla vilt är det jakt och om så inte är fallet är det jaktträning. Att man även inför ett provmoment har ingen betydelse för huruvida det rör sig om jakt eller jaktträning. Begreppet jaktprov har således ingen självständig betydelse och att införa en separat term för detta leder bara till att lagstiftningen blir otydlig. Man kan få uppfattningen att jaktprov inte förutsätter att jakträtt krävs, vilket är en vanlig missuppfattning idag. Förbundet avråder för att underblåsa denna missuppfattning genom det nu föreliggande förslaget.

I övrigt har förbundet inga synpunkter och vare sig tillstyrker eller avstyrker förslagen i utredningen.

SVENSKA JÄGAREFÖRBUNDET

Mikael Samuelsson

Förste vice ordförande

Carl-Johan Djurstedt Holm

Generalsekreterare